

— 2 B. podredno, obe zadevi naj se vrnete Sodišču prve stopnje v ponovno odločanje, da o njiju meritorno odloči.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Izkrivljanje in potvarjanje dejanskega stanja ter trditve pritožnika iz njegovih vlog, kar izhaja tudi iz vsebinske nepravilnosti ugotovitev Sodišča prve stopnje (zlasti točke 30, 44, 46 in 49 izpodbijane sodbe).

Napačna in zmotna presoja ter uporaba pojma izpodbojnega akta tudi zaradi zmede, nerazumnosti, nelogičnosti, kršitve člena 231 Pogodbe ES in dejstva, da sodišče Skupnosti ni upoštevalo sodne prakse glede učinkov razglasitve ničnosti odločbe, ki jo je izdala institucija Skupnosti, kršitve načela *res iudicata*, kršitve načela delitve pristojnosti (zlasti točke 43, 44 in 49 izpodbijane sodbe).

Opustitev preiskave v celoti in neodločanje o bistvu spora (zlasti točka 12 in točke od 43 do vključno 51 izpodbijane sodbe).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 1. oktobra 2008 – Yaesu Europe BV proti Bundeszentralamt für Steuern

(Zadeva C-433/08)

(2008/C 313/26)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Yaesu Europe BV

Tožena stranka: Bundeszentralamt für Steuern

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali je pojem „podpis“, ki je uporabljen v vzorcu iz priloge A k Osmi direktivi Sveta 79/1072/EGS z dne 6. decembra 1979 o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih – postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države⁽¹⁾ za zahtevek za vračilo davka na dodano vrednost v skladu s členom 3(a) te direktive, pojem prava Skupnosti, ki ga je treba razlagati enotno?

2) Če je treba na prvo vprašanje odgovoriti pritrdilno,

ali je treba pojem „podpis“ razlagati tako, da mora zahtevek za vračilo nujno podpisati davčni zavezanec osebno in za pravno osebo zakoniti zastopnik ali pa zadošča podpis pooblaščenca (na primer davčnega zastopnika ali delavca davčnega zavezanca)?

⁽¹⁾ UL L 331, str. 11.

Tožba, vložena 3. oktobra 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki

(Zadeva C-438/08)

(2008/C 313/27)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: E. Traversa in M. Teles Romão, zastopnika)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predloga tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Portugalska republika, s tem da je, predvsem v členih 3(2), 6(1) in 7 uredbe-zakona št. 550/99 z dne 15. decembra 1999 in v številki 1(e) odlok št. 1165/2000 z dne 9. decembra 2000, subjektom drugih držav članic, ki želijo na Portugalskem opravljati dejavnost pregleda vozil, naložila omejitve svobode ustanavljanja, ki se nanašajo zlasti na pogoj, da morajo biti izdana dovoljenja v skladu z javnim interesom, zahtevo po minimalnem osnovnem kapitalu v višini 100 000 eurov, omejitev poslovne dejavnosti podjetij in uporabo pravil o nezdružljivosti z drugimi dejavnostmi za družabnike, poslovodje in upravitelje, ni izpolnila obveznosti iz člena 43 ES.

— Portugalski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Pogoj, da morajo biti na novo izdana dovoljenja v skladu z javnim interesom pomeni omejitev svobode ustanavljanja, saj povzroča, da so pravne osebe iz drugih držav članic, ki želijo opravljati dejavnost pregleda vozil na Portugalskem, podvržene presoji pristojnih nacionalnih organov, zaradi česar nastane resna pravna negotovost glede obsega njihovih pravic.

Zahtevo po minimalnem osnovnem kapitalu v višini 100 000 eurov je treba opredeliti kot omejitev svobode ustanavljanja, ker preprečuje gospodarskim subjektom Skupnosti, z nižjim osnovnim kapitalom od minimalnega, ki se zahteva s portugalskim pravom, odpreti hčerinsko družbo ali podružnico na portugalskem ozemlju.

Omejitev poslovne dejavnosti podjetja pri opravljanju dejavnosti pregleda vozil pomeni omejitev svobode ustanavljanja, saj so gospodarski subjekti Skupnosti, ki zakonito nudijo druge vzporedne storitve (pregled, popravilo in servis vozil) v državi članici ustanovitve, obvezani spremeniti dejavnost podjetja in celo svojo notranjo strukturo, da lahko na Portugalsko razširijo svojo dejavnost pregleda vozil. Poleg tega ni mogoče šteti, da je ta pogoj nujen, da se zagotovi neodvisnost in nepristranskost tistih, ki opravljajo to storitev.

Pravila o nezdržljivosti, ki veljajo za družabnike, poslovodje in upravitelje, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, popravilom, najemom, uvozom ter trženjem vozil in njihovih delov ter dodatkov, in za opravljanje dejavnosti prevoza, imajo lahko omejevalne učinke podobne tem, ki jih ima omejitev poslovne dejavnosti, in povzročajo znatne omejitve svobode ustanavljanja podjetij iz drugih držav članic, ki želijo opravljati dejavnost pregleda vozil na Portugalskem. Podjetja, zakonito ustanovljena v drugi državi članici, ki opravljajo storitve pregleda vozil in katerih družbeniki, poslovodja in upravitelji se ukvarjajo z drugimi dejavnostmi v tej državi članici, bodo morala spremeniti svojo notranjo strukturo, se ločiti od teh družbenikov ali jih prisiliti, da opustijo nezdržljive dejavnosti.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Brussel (Belgija) 6. oktobra 2008 – VZW Vlaamse federatie van verenigingen van Brood- en Banketbakkers, Ijsbereiders en Chocoladebewerkers „VEBIC“, drugi stranki: Conseil de la Concurrence in ministres de l'Économie

(Zadeva C-439/08)

(2008/C 313/28)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hof van beroep te Brussel (Belgija)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: VZW Vlaamse federatie van verenigingen van Brood- en Banketbakkers, Ijsbereiders en Chocoladebewerkers „VEBIC“.

Drugi stranki: Conseil de la Concurrence, Ministres de l'Économie.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba [Uredbo Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (¹), zlasti pa njene člene 2, 15(3) in 35(1)] razlagati tako, da so nacionalni organi, pristojni za konkurenco, neposredno na podlagi teh določb pooblašteni predložiti pisna stališča o pritožbenih razlogih, ki jih vsebuje pritožba zoper njihovo odločitev, in celo sami navajati pravne in dejanske argumente, pri čemer jim država članica ne more odvzeti tega pooblastila?
2. Ali je treba te določbe razlagati tako, da učinkovito izvajanje konkurenčnih pravil za varstvo splošnega interesa zahteva, da javni organi nadzora, opredeljeni kot organi, pristojni za konkurenco, niso le pooblašteni, temveč dolžni sodelovati v pritožbenem postopku zoper svoje odločitve, s tem da izrazijo svoje stališče o pritožbenih razlogih v zvezi z dejanskim in pravnim stanjem?
3. Če je treba na prvo in drugo vprašanje odgovoriti pritrdilno, ali je treba te določbe razlagati tako, da če ni notranjih določb o sodelovanju organa, pristojnega za konkurenco, v postopku pred pritožbenim organom in če je pristojnih več različnih organov, v pritožbenem postopku zoper odločitev organa, ki je pristojen za sprejemanje odločitev, navedenih v členu 5 Uredbe, sodeluje ta organ?
4. Ali je treba na zgornja vprašanja odgovoriti drugače, če ima organ, pristojen za konkurenco, v skladu z notranjo ureditvijo status sodišča in/ali če se končna odločitev sprejme po preiskavi, ki jo opravi organ, ki pripada temu sodišču in katerega naloga je, da povzame očitke in izdela osnutek odločitve?

(¹) UL L 1, str. 1.